

Eftirspurningurin á saltfiskamarknaðinum batnaður

Handils- og marknaðarfulltrúin í Meðalhavslondum, Tryggvi Johansen, hefur sent út marknaðaryvirlit, har hann sigur m.a.

SUM HEILD ER EFTIRSPURNINGURIN Á SALTFISKA-MARKNAÐUNUM Í HEYST BATNAÐUR Í MUN TIL SEINASTA ÁR. HENDA VEND SAMAN VIÐ EINUM NAKAÐ MINNI SAMLAÐUM ÚTBOÐ ENN VANLIGT HEVUR. HÖAST GOYMSLURNAR VÖRU Í STÖRRA LAGI TÁ SÖLUTÍÐIN BYRJAÐI Í SEPTEMBUR, AVRIKAÐ, AT PRISIRNIR ERU HEKKADIR OG NÚ SUM HEILD LIGGJA VÆL YVIR PRISUNUM VIÐ ÁRSINS BYRJAN. GOYMSLURNAR OG TÁÐ IÐ SATTMÁLI ER UM — ÍROKNAÐ ALLAN FÖROYSKAN FISK FRÁ SEINNA TÖRINUM — ERU AT KALLA NORMALAR Á TEIMUM TRIMUM HOVUÐSMARKNAÐUNUM, MEN KOMA TÖ NEYVAN AT HALDA TIL TÁÐ IÐ EFTIR ER AV SÖLUTÍÐINI HETTA OG TIL VARS. ÁHUGIN FYRI AT BINDA SEG TIL KEYP AV MEIRA ER TÖ IKKI OVURSTÖRUR Í LÖTUNI VIÐ TÁÐ AT MENN BIÐA EFTIR HVUSSU FISKISKAPURIN FER AT TAKA SEG UPP Í JANUAR, VIÐ TÍ ÁVIRKAN HETTA KANN HAVA Á PRISIRNAR

ITALIA

Her verður nú roynt at skapa broyting í marknaðarskipanini. Felagið CO.IM.BA. í Genova, ið sum kunnugt higartil hevur keypt frá Útflutningssamtökuni, umframt lastina hjá Magnusi Heinasyri og onkrar linubátalastir, hevur havt trupulleikar við at selja tær lutfalsliga stóru nøgdirnar av smáfallandi fiski teir hervið fáa og hesin vansi hevur verið stórri í heyst enn seinasta ár við tåð at fiskurin frá 1 trolaratóri sum fyrr umtalað ikki bert var smáur, men stórus partur var undir vanligu stóðini fyri C. Slíkan fisk er vanlig — traditionelt — torført at selja í Italiu og royndi felagið tå at selja ein part av fiskinum til Grikkalands fyri ikki at vera fyri ov stórum peningaligum tapi. Hesum varð sett forboð

ímóti, bæði principielt og tå at avmarkaði grikski marknaðurin sum alt seinasta árið hevur verið langt niðri, ikki kundi taka eina slíka nøgd — uttanum vanligu »kanalirnar« fyri føroyskan fisk — uttan at tåð vildi skapt rumbul, sum eftir øllum at døma vildi gingið út yvir prisir okkara sum heild.

Fiskasolan beyð sær hereftir til at royna at fáa eina skipan í lag, hareftir teir tvs. viðskiftamenn teirra í Italiu, skuldu yvirtaka tæy 4—500 tonsini, ið talan var um, til ein pris ið ikki gav hall, men móti at felagið CO.IM.BA. í framtíðini skuldi ganga inn í tåð keypsamarbeiði, sum Fiskasolan hevur skipað á hesum marknaði og soleiðis at tåð um somu tíð skuldi fáast ein samskipan í lag millum Fiskasoluna og

teir, ið higartil hava selt til felagið CO.IM.BA.

Á útboðssíðuni er nú semja nádd, undir ávisum treytum, men ongin endalig loysn fylgiggur tå talan er um innflutningin. Tåð eru ikki bert kvoturnar, men eisini smáfallandi fiskurin hjá felagnum CO.IM.BA., ið forða fyri eini slíkari loysn. Fleiri av innflytarunum siga seg soleiðis hava ov nøgv av smáum fiski frammanundan, sum bert kann seljast við tapi og siga seg ikki kunna taka hetta uppá seg. Roknað verður tå við, at semja kann náast í seinasta enda — onkuns vegna.

Umframt tæy umleið 4000 tonsini, ið leveraði vóru frá mej og fram til fyrrapartin í heyst, eru seinastu mánaðarnar umleið 650 tons av saltfiski og 300 tons av brosmu og longu (íroknað flak) keypt úr Føroy-

Ein fullkomin brotsgerð

JOHNSIGURD JOHANNESSEN týddi

2. PARTUR

Tå komið varð so langt í hesum máli var næstan ógjorligt, at bløð og útvarp ikki kundu fáa ferilin av hesum øllum. Sum áður nevnt í søguni, var Franks ein ríkur maður, og kanska var tåð júst hetta, sum gjordi, at ræningin av soni hansara fekk so stóran týðning.

Franks avgjordi beinan vegin at lata 1000 dollarar til hansara, ið kundi hjálpa logregluni at ganga á beinari leið, til tess at finna brotsmannin. Logreglan hevði ikki nøgv at ganga eftir, men kortini var okkurt.

Leiguvognsfórarin, sum hevði fingið boð um at koyra til húsin hjá Franks, visti ikki nøgv. Hann segði: Eg fekk boð gjøgnum telefonina. Eg veit ikki, hvør ið ringdi, eg fekk bert at vita, hvagar er skuldi koyra.

Leiguvognsfórarin visti heldur ikki at siga frá roddini, sum hevði ringt til hansara. Hann kundi onki siga, um tåð var ein gamal ella ungur maður. Hann visti ikki at siga við vissu um tåð í heila tíkið var ein maður, ið ringt hevði.

Brevið? Nokur ávis fingramerki vóru ikki á pappírinum, tá Franks og sakfórar hansara høvdu handfarið tåð fleiri ferðir.

Skriviserfrøðingar kundu tå

ávisa, at brevið var skrivað við eini maskinu av merkinum »Corona Transportable«.

Kortini var logreglan ivingsom. Av líkinum sást, at ránsmaðurin var farin harðliga fram. Høvðið varð vorðið illa løstað. Síðan var sváulsýra koyrd í munnin á Robert, meðan hann enn var á lívi.

At enda kom logreglan eftir, at líkið hevði ligið í onkrum sjógvi einar tveir timar.

Læknarnir kundu sostatt avgera, at Robert varð dripin. Áðrenn ránsmaðurin ringdi til Franks fyrstu ferðina og greiddi honum frá, at Robert hevði tåð væl.

Franks upplýsti seinni, at roddin á tåð sonevnda George Johnson var, sum hann hevði gingið í onkrum høgum skúla.

Logreglan fór síðan undir at kanna lærarar og næmingar á Harvard skúlanum. Logreglan helt tåð vera púra vist, at ránsmaðurin hevði okkurt samband við henda skúla. Avhoyringarnar endaðu tå úrslitaleysar, men onkur í grannalagnum av Harvard skúlanum hevði seð ein bil fara framvið, júst um sama mundi, tá Robert varð vorðin eftirlýstur.

Ongin vissa kundi tå verða fingin, hvønn lit, bilurin hevði ella hvat merki hansara var. Heldur ongin hevði varnast nummarið á bílinum. Hvørt lítið petti, har um leiðir, varð

kannað. Tåð einasta, sum logreglan fann, vóru hosurnar hjá Robert og nakrir múrsteinar, sum stavaðu frá einum bygningi, nærindis Harvard skúlanum. Logreglan kannaði múrsteinarnar gjolla. *Hvussu og hví vóru steinarnir komnir higartíðir við sær. Um so var, hvat var ætlan hansara?*

Nakrir dagar gingu, men logreglan hevði framvegis ikki funnið rétta sporið at ganga eftir, fyrr enn ein læknir bar tæy óhugnaligu boðini, at ránsmaðurin, ið morðið á Robert hevði framt, var ávirkaður av seksuellum víðurskiftum í tå sambandi.

Læknakanningin sýndi, at soleiðis var veruleikin! Í bløðunum varð dúgliga skrivað um hetta, og varð kravt, at logreglan fekk greiði á hesum máli.

Logreglan hevði við hesum fingið eitt trygt fótalesti, so leiðis at tann sekki, kundi verða handtikin. Brotsmenn, sum vóruð ávirkaðir av seksuellum víðurskiftum, men síðan vóruð latnir leysir, vóruð handtiknir av nýggjum. Enn einaferð kannaði logreglan Harvard skúlan.

Tveir lærarar, ið vóruð væl umtóktir av næmingum og forældrum teirra, vóruð handtiknir í hesum sambandi.

Men rætturin avgjordi kort-

ini at lata hesar báðar lærarnar leysar eina viku eftir, at teir vóruð handtiknir.

Meðan kanningarnar fóru fram, varð jarðarferð Robert Franks, og mong fylgdu honum. Grovin varð prýdd við hópin av kransum og blómum. Ein krans varð bitíð merki í. Á einum korti, sum fylgdi við kransinum, stóð *George Johnson*.

Dagin eftir jarðarferðina, fekk harra Franks tåð seinasta hóttanarbrevið frá George Johnson. Hann skrivaði, at ong in í familjun kundi kenna seg tryggan, um jakstranin eftir honum ikki helt uppat — og tåð í stundini.

Nakrar viku gingu, men útlitið at finna henda George Johnson var ikki bjart.

Tann 30. juni — hetta var fyrrapart á degi, kendi ein arbeiðsmaður á sær okkurt sum skygdi skamt ifrá, har hann stóð. Maðurin arbeiðdi á tåð okinum, har líkið av Robert Franks varð funnið. Hann fór yvir móti tå skyggjandi ljósinum, og gjordist alt í einum varugur við, at tåð vóru tvey brilluglæs, ið skygdu.

Arbeiðsmaðurin tók brillurnar, hugdi eitt sindur at teimum, og helt síðan leiðina til logreglustøðina.

Aftaná frágreiðing arbeiðs-

mansins til logreglustøðina, takkaði ein logreglumaður fyri brillurnar, og segði, at eitt stig var vunnið framá at finna mannin, ið drap Robert Franks.

Ein urmakari kannaði brillurnar og segði, at hesar vóruð serkendar. Urmakarin segði, at tann, ið selt hevði hesar brillur, átti at minnst væl, hvør ið keypt hevði.

Ætlan logreglumanna var at vitja einar 20 urmakarar, men tåð gjordist ikki neyðugt. Logreglumenninir vitjaðu fyrst urmakararnar, ið høvdu handil, stutt frá Harvard skúlanum. Tá ið teir vitjaðu triðja urmakaran, varð fingið greiða á!

Urmakarin segði, at hann hevði bert selt tvey pör av hesum brillunum. Hann fór at bláða í eini bók, har skrivað vóruð nøvn og bústaður á teimum, ið keypt høvdu brillur.

Tann fyrsti, ið hevði keypt hetta slagid av brillum, var fyri langari tíð síðan fluttur til New York at búgva, meðan tann seinni framvegis hevði heimstað í Chicago. Hann hansara var *Nathan Leopold*. Hann var 20 ára gamalur, studentur, og var sonur ein kendan bankamann í Chicago.

Nathan Leopold — eitt ókent navn, hóast faðirin var væl kendur. Logreglan fór nú undir nýggjar kanningar, meðan spenninurin hevði seg um hjartaroturmar.

(Framhald)